

Scénář k rozhlasové reportáži ZŠ Čimelice

První vstup

Když byla paní Valová v našem věku, měla zdravotní problém s páteří, kvůli kterému si prošla léčebnou. Strávila v ní 4 měsíce a to sama, bez rodičů. Cvičit se jí ale moc nechtělo...

11⁴⁰ – 12⁰⁰

„Já jsem věděla, že mám cvičit, já jsem dokonce měla doma takový sádrový lehátko, měla jsem v noci v tom sádrovém lehátku ležet, ale na zádech, já jsem si to ulevovala, já jsem se v tom lehátku jako položila na bok, ale hlavně jsem necvičila tak usilovně na tu páteř, jak bych bejvala měla.“

A po odchodu z léčebny si uvědomila:

12⁴⁰ – 12⁴⁵

„...jako tím si nepomůžu, že budu něco flákat“

Druhý vstup

Tuto zkušenost brala jako ponaučení pro život a začala se jím řídit.

V době, když měla maturovat na střední, ekonomické škole, byli v Čimelicích na filmovce kubánští studenti. A rodiče jí v dobré víře zařídili konverzační hodiny španělštiny, které měla vést Kubánka, ale pak z toho sešlo.

15⁵⁰ – 15⁵⁵

„...a on to byl krásnej Kubánek, ale opravdu krásnej Kubánek typ Elvise Presleyho.“

Třetí vstup

Tento cizinec se jmenoval César.

16⁰⁶ – 16¹³

„No a já jsem se do něj hrozně zamilovala nebo navzájem jsme se strašně do sebe zamilovali.“

Začali plánovat společnou budoucnost, ale César se musel vrátit na Kubu, tak paní Valová začala zařizovat svatbu na dálku. Aby měla peníze na cestu šla pracovat do Jitexu v Písku. Nakonec, aby měla větší šanci dostat se na Kubu, nastoupila na vysokou školu.

18⁰⁶ – 18¹³

„...a že by bylo dobrý, kdyby jsem přijela na tu Kubu, ale aspoň z jedním rokem vysoký školy odštudovaný tady.“

Jenže na vysoké škole se seznámila se svým budoucího manželem, zamilovala se a z cesty na Kubu sešlo. Spolu měli tři děti a založila rodinnou firmu Siko.

Čtvrtý vstup

Když bylo paní Valové něco přes 60 let, přišel jí email od neznámého pisatele, který se dotazoval na Jáju Štyndlovou. Když odepsala, dozvěděla se, že jde o její první lásku Césara.

25²⁰ – 25²⁵

„...a já jsem mu odepsala, já jsem byla vykulená z toho a odepsala jsem mu *no to jsem já* a od té doby nikdy nezapomene mi poslat mail k narozeninám, k svátku...“

Pátý vstup / Závěr

Paní Valová se ve svém životě naučila překonávat překážky a přitom stále myslet na druhé, a z toho vyplývá její životní heslo:

1:44:32 – 1:44:34 (1. nahrávka)

„Mysli na druhého v řadě“

Paní Valové děkujeme za to, že se s námi podělila o své osobní vzpomínky.

Zpracovali: Tereza Buchtová, Nela Geschvandtnerová, Jan Klimeš, Sára Koudelková a Maxmilián Vít s pomocí Olgy Kašparové a Anny Sejkové